

VASTINE KUULEMISEEN

24.1.2023

VN/32893/2021
VN/32893/2021-MMM-22

Maa- ja metsätalousvaliokunta

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAEIKSI ELÄINLÄÄKÄRINAMMATIN HARJOITTAMISESTA ANNETUN LAIN SEKÄ YLIOPISTOLAIN 7 JA 37 §:N MUUT- TAMISESTA (HE 96/2022 VP)

Maa- ja metsätalousministeriön edustajat ovat maa- ja metsätalousvaliokunnan järjestämässä asiantuntijakuulemisessa 17.1.2023 esitelleet otsikkokohdassa mainittua hallituksen esitystä. Ministeriö on myös saanut nähtäväksi valiokunnalle kirjallisesti toimitetut asiantuntijalausunnot.

Eduskunnan sivistysvaliokunta on aiemmin antanut asiassa lausuntonsa (SiVL 20/2022 vp).

Maa- ja metsätalousministeriö tiivistää alle sivistysvaliokunnan lausunnossa sekä maa- ja metsätalousvaliokunnan kuulemisessa esitetyt kannanotot ja toteaa vastineenaan kunnioittavasti seuraavaa:

Sivistysvaliokunnan lausunto

Sivistysvaliokunta pitää esitystä tarpeellisenä. Valiokunnan näkemyksen mukaan erikoiseläinlääkärikoulutuksen tutkintomuotoisuudesta luopumalla selkeytetään erikoistumiskoulutusten kokonaisuutta ja erikoiseläinlääkärikoulutuksen asemaa. Koulutuksen ohjausvastuun siirtoa koskeva ehdotus on linjassa aiemmin tehtyjen ratkaisujen kanssa eikä aiheuta olennaista eroa nykyiseen käytäntöön.

Valiokunta kannattaa asetusluonnoksen ehdotusta lisätä yleiseläinlääketiede uudeksi koulutusohjelmaksi. Tämä vastaa erityisesti tarpeeseen vahvistaa kunnaneläinlääkäreiden osaamista. Sivistysvaliokunta lausuu, että kuulemisessa todettiin uudistuksen mahdollistavan myös valvontatehtävissä tarvittavan osaamisen lisäämisen opintomoduleja suorittamalla. Valiokunta pitää koulutuksen maksuttomuuden säilymistä tärkeänä ja toteaa asiantuntijakuulemiseen viitaten, että myös erikoislääkäri- ja -hammaslääkärikoulutukset ovat säilyneet maksuttomina, vaikka maksuttomuuden periaate ei niihin enää sovellu.

Sivistysvaliokunta kannustaa maa- ja metsätalousministeriötä ja opetus- ja kulttuuriministeriötä käymään sekä keskenään että sidosryhmien kanssa säännöllisesti vuoropuhelua eläinlääkäreiden erikoistumiskoulutuksesta. Valiokunta katsoo, että erikoiseläinlääkärikoulutusta varten ei ole tarpeen perustaa asiantuntijakuulemisessa ehdotettua lakisääteistä elintä, sillä Helsingin yliopiston koordinoima eläinlääketieteellisen koulutuksen kehittämistoiminta, johon kuuluu mm. sidosryhmistä koostuva neuvottelukunta ja parhaillaan käynnissä oleva erikoistumiskoulutuksen kehittämishanke, on tarkoitusta varten riittävää. Tilanne eroaa erikoislääkäreiden ja -hammaslääkäreiden koulutuksesta, joiden järjestäminen on yhtä useamman yliopiston vastuulla.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.mmm@gov.fi

Maa- ja metsätalousvaliokunnan asiantuntijakuulemisen palaute

Yleistä

Opetus- ja kulttuuriministeriö, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK, Ruokavirasto sekä **Helsingin yliopisto ja sen eläinlääketieteellinen tiedekunta** lausuvat kannattavansa esitystä. Myöskään **Suomen Eläinlääkäriliitto** ei sitä lausunnossaan vastusta.

Suomen Eläinlääkäriliitto yhtyy esityksen näkemykseen, jonka mukaan erikoistumiskoulutuksella kokonaisuutena on olennainen merkitys ammattikunnan osaamistason kohottamisen ja yhteiskunnallisiin osaamistarpeisiin vastaamisen kannalta. Eläinlääkäreiden erikoisosaamisen ja samalla erikoiseläinlääkäreiden tarve on lisääntynyt, ja on toivottavaa, että erikoiseläinlääkäreitä koulutetaan myös tulevaisuudessa.

Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta lausuu, että eläinlääketieteen peruskoulutuksen suorittaneilla on laajat valmiudet toimia erilaisissa tehtävissä paitsi eläinten myös ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi ja ylläpitämiseksi. Eläinlääketiede kehittyy nopeasti, mikä edellyttää perustutkinnon suorittamisen jälkeen jatkuvaa oppimista, ammattitaidon ylläpitämistä ja tietojen päivittämistä. Ammattitaidon ja osaamisen syventäminen ja asiantuntijuuden kehittäminen kaapeammalla alalla on myös tärkeää, jotta ammattikunta pystyy tehokkaasti vastaamaan yhteiskunnan tarpeisiin. Erikoistumiskoulutus tarjoaa strukturoidun mahdollisuuden tähän.

Ruokavirasto pitää tärkeänä eläinlääkäreiden erikoistumiskoulutuksen kehittämistä ja katsoo, että eläinlääkäreiden erikoisosaamiselle on kasvava tarve niin lemmikkieläinten diagnostiikan ja hoidon kehittymisen, maatalouden rakennemuutoksen, tarttuvien eläintautien ja zoonoosien merkityksen kasvun kuin elintarvikeketjujen globalisoitumisen myötä.

Koulutuksen tutkintomuotoisuuden poistuminen

Opetus- ja kulttuuriministeriö lausuu, että esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä yhteistyössä opetus- ja kulttuuriministeriön ja Helsingin yliopiston kanssa. Esityksellä toteutetaan opetus- ja kulttuuriministeriön asettaman työryhmän (Asiantuntijuus edellä. Korkea-koulujen uusi erikoistumiskoulutus. Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2013:7) vuonna 2013 tekemiä korkeakoulujen erikoistumiskoulutusten kehittämistä koskevia linjauksia. Erikoiseläinlääkärikoulutus on tällä hetkellä ainoa tutkintomuotoinen erikoistumiskoulutus ja erikoiseläinlääkärintutkinto ainoa yliopistolaissa tarkoitettu ammatillinen jatkotutkinto. Erikoiseläinlääkärikoulutus ei ole luonteeltaan ja toteutustavaltaan yliopistojen muihin tutkintoihin rinnastuvaa koulutusta, vaan työssäoloaikana tarjottavaa työelämän tarpeista lähtevää erikoistumista. Tutkintomuotoisuus ei myöskään ole edellytys oikeudelle käyttää erikoiseläinlääkärintutkinnon nimeä. Tutkintomuotoisuudesta luopuminen selkeyttää erikoistumiskoulutusten kokonaisuutta ja erikoiseläinlääkärikoulutuksen asemaa tutkinnon jälkeisenä työelämäläheisenä koulutuksena.

MTK lausuu, että erikoiseläinlääkärikoulutus on pitkälti luonteeltaan ja toteutustavaltaan työssäoloaikana tarjottavaa työelämän tarpeista lähtevää erikoistumista. MTK katsoo, ettei ole välttämätöntä säätää erikoiseläinlääkärikoulutuksesta tutkintoon johtavana koulutuksena.

Koulutuksen yleisen ohjausvastuun siirto maa- ja metsätalousministeriölle

Opetus- ja kulttuuriministeriön lausunnon mukaan ohjausvastuun siirto ei merkitsisi olennaista eroa nykyiseen käytäntöön, sillä maa- ja metsätalousministeriö huolehtii jo nykyisin koulutuksen resurssiohjauksesta sekä osallistuu koulutuksen kehittämisen suunnitteluun yhteistyössä Helsingin yliopiston kanssa. Ehdotettu ohjausvastuun siirto ministeriöiden välillä ei myöskään vaikuttaisi yliopiston rahoitukseen, sillä erikoiseläinlääkärikoulutukseen suunnattava budjettirahoitus yliopistolle kanavoitetaan jo tällä hetkellä maa- ja metsätalousministeriön eikä opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan menomomentilta.

Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta pitää perusteltuna sitä, että esityksen mukaan koulutuksen ohjausvastuu siirtyisi opetus- ja kulttuuriministeriöltä maa- ja metsätalousministeriölle, jonka hallinnonalaan eläinlääkintähuolto, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta ja elintarvikevalvonta kuuluvat.

MTK toteaa, että maa- ja metsätalousministeriön hallinnonallalla on vastuu eläinlääkintähuoltojärjestelmästä ja että sen määrärahoista erikoistumiskoulutusta jo rahoitetaan. MTK näkee, että olisi tarkoituksenmukaista siirtää erikoiseläinlääkärikoulutus maa- ja metsätalousministeriön hallinnonallalle, kuten hallituksen esityksessä on ehdotettu.

Esityksen vaikutukset viranomaistehtäviin

Ruokavirasto lausuu, että viraston rooli eläinlääkäreiden erikoistumiskoulutuksen osalta on vastata rekisterinpidosta merkitsemällä tiedot erikoiseläinlääkärin nimikkeen käyttöön oikeutetuista eläinlääkäreistä eläinlääkärirekisteriin sekä pyynnöstä arvioida ulkomailla hankitun koulutuksen ja suomalaisen erikoiseläinlääkärikoulutuksen vastaavuutta. Vastaavuusarvioon perustuen Ruokavirasto voi myöntää oikeuden toimia erikoiseläinlääkärinä ulkomailla hankitun pätevyyden perusteella. Lisäksi Ruokavirasto valvoo erikoiseläinlääkärinimikkeen käyttöä. Ruokavirasto katsoo, että hallituksen esityksellä ei ole merkittäviä vaikutuksia viraston toimintaan ja että esitetty uudistus aiheuttaa ainoastaan tiettyjä rekisterinpitoon liittyviä teknisiä uudistustarpeita. Esityksessä on huomioitu Ruokaviraston aikaisempi lausunto, ja esityksen mukaiset lain sanamuotojen täsmennykset selventävät viraston asemaa entisestään.

Erikoistumiskoulutuksen kehittämistoiminta

Suomen Eläinlääkäriliitto toteaa, että erikoistumiskoulutusta on tarpeen jatkuvasti kehittää. Maa- ja metsätalousministeriön sekä opetus- ja kulttuuriministeriön on syytä käydä sekä keskenään että sidosryhmien kanssa säännöllisesti vuoropuhelua erikoistumiskoulutuksesta. Eläinlääkäriliitto on aiemmin ehdottanut sellaisen lakisääteisen toimielimen perustamista, jonka tehtävänä olisi säännöllisesti seurata ja kehittää erikoiseläinlääkärikoulutusta sekä tehdä aloitteita tähän liittyen. Elimeen tulisi kuulua ministeriöiden lisäksi ainakin koulutuksen järjestäjän, palvelujärjestelmän, ympäristöterveydenhuollon viranomaistehtävien ja Eläinlääkäriliiton edustajat. Suomen Eläinlääkäriliitto katsoo, ettei Helsingin yliopiston koordinoima eläinlääketieteen koulutuksen kehittämistoiminta, johon kuuluu mm. sidosryhmistä koostuva neuvottelukunta ja parhaillaan käynnissä oleva erikoiseläinlääkärikoulutuksen kehittämishanke, ole tarkoitusta varten riittävää. Neuvottelukunnan käsiteltävänä on paljon muitakin aiheita, ja erikoiseläinlääkärikoulutuksen kehittämishankekin päättyy aikanaan. On tärkeää, että erikoistumiskoulutusta tarkastellaan kokonaisuutena laadun ja koulutettavien määrän osalta jatkumona perustutkinnolle. Yhteinen vain erikoiseläinlääketieteen seurantaan ja kehittämiseen keskittyvä keskustelufoorumi kaikkien osallisten kesken palvelisi tätä tarkoitusta hyvin.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** katsoo eduskunnan sivistysvaliokunnan tavoin, että lakisääteistä elintä ei tarvita, vaan että erikoiseläinlääkärikoulutuksen kehittämistoiminta on tarkoituksenmukaisinta toteuttaa käynnissä olevan Helsingin yliopiston perustaman kehittämishankkeen sekä olemassa olevan, eläinlääkärikoulutuksen kehittämistä varten perustetun neuvottelukunnan puitteissa. Sekä hankkeessa että neuvottelukunnassa ovat mukana sidosryhmien edustajat. Tilanne ja tarpeet eivät ole samat kuin erikoislääkäri- ja erikoishammaslääkärikoulutusten osalta, sillä Helsingin yliopisto olisi jatkossakin ainoa erikoiseläinlääkärikoulutuksen järjestäjä.
- Maa- ja metsätalousministeriö ja Helsingin yliopisto ovat sivistysvaliokunnan lausunnon valmistumisen jälkeen 19.9. pidetyssä kokouksessaan katsoneet, että neuvottelukunta voisi esimerkiksi varata tietyt kokouksensa pelkästään erikoiseläinlääkärikoulutusta koskeviin asioihin, jolloin neuvottelukunnan olisi mahdollista syventyä niihin paremmin ja tarpeen mukaan osallistaa muitakin kuin peruskokoonpanoon kuuluvia sidosryhmiä. Kehittämistyön malleja on tarkoitus pohtia jatkossa siten, että myös opetus- ja kulttuuriministeriö on mukana keskusteluissa.

Asetusluonnokseen sisältyvät säännökset koulutusohjelmista/erikoisaloista

Suomen Eläinlääkäriliitto kannattaa asetuseräluonnoksen mukaisia muutoksia koulutusohjelmiin (yleiseläinlääketieteen lisäämistä ja elintarviketuotannon hygienian koulutusohjelman yhdistämistä osaksi ympäristöterveydenhuollon koulutusohjelmaa). Tarve yleiseläinlääketieteen erikoistumiselle on tuotu esiin useilta eri tahoilta.

MTK lausuu, että uusiksi erikoiseläinlääkäritarpeiksi on tunnistettu eläinten hyvinvointia ja eläinsuojeluvalvontaa koskevan osaamisen vahvistaminen esimerkiksi virkaeläinlääkärin tehtävissä toimivilla johtuen eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön uudistamisesta ja toisaalta eläinsuojelutapausten monimutkaistumisesta sekä yleiseläinlääketieteen osaamisen vahvistaminen kunnaneläinlääkärin tehtävissä. Tavoitteena olisi parantaa eläinlääkäreiden erikoistumiskoulutuksen työelämävastaavuutta, helpottaa koulutuksen sisällöllistä kehittämistä sekä tiivistää koulutuksen yhteyttä palvelujärjestelmään ja ympäristöterveydenhuollon viranomaistehtäviin. Tätä kautta pyrkimyksenä on edistää laadukkaiden eläinlääkäripalveluiden tuottamista sekä lisätä erityisosaamista muissakin tehtävissä kuten eläinten terveyden sekä elintarvike- ja ympäristöhygienian valvonnassa. MTK kannattaa tavoitetta ja näkee, että tällä vahvistetaan osaltaan eläinlääkäreiden riittävyyttä ja saatavuutta alueellisesti.

Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta lausuu, että syksyllä 2020 tiedekunnassa aloitettiin hanke eläinlääkäreiden erikoistumiskoulutuksen uudistamiseksi. Hankkeen alussa selvitetiin tulevaisuuden koulutustarpeita sidosryhmiä ja työelämää kuunnellen. Tämän pohjalta uudeksi erikoistumisalaksi nousisi yleiseläinlääketiede, ja nykyisistä aloista elintarviketuotannon hygienian koulutusohjelma sulautuisi ympäristöterveydenhuollon koulutusohjelmaan. Muut erikoistumisalat pyysivät ennallaan. Uusi yleiseläinlääketieteen koulutusala antaisi mahdollisuuden tuottaa eläinlajirajat ylittävää osaamista esim. eläinsuojeluvalvonnassa. Suunnittelussa on ollut keskeistä, että erikoistumisalat ovat riittävän laajoja ja niille on kysyntää työelämässä. Jokaisen erikoistumisalan suunnittelussa on mukana ns. substanssiryhmä, jossa on laaja edustus työelämästä. Erikoiseläinlääkärikoulutuksen tavoitteena on antaa eläinlääkärille valmiudet oman alansa kehittämiseen ja asiantuntijana toimimiseen alansa erityistehtävissä ja tuottaa osaamista sellaisilla aloilla, joilla ei ole markkinaehtoisena toteutettua koulutustarjontaa. Erikoiseläinlääkärikoulutuksen aikana jo ammatissa toimineella eläinlääkärillä on mahdollisuus syventää osaamistaan ja kehittää asiantuntijuuttaan itseään kiinnostavalla erityisalalla ja perehtyä alansa tieteelliseen tietoon.

Koulutuksen uudistuksessa korostetaan koulutuksen työelämälähtöisyyttä ja käytännön työssä oppimista. Uudistuksen yhtenä tavoitteena on suunnitella kaikki erikoistumisalat kattava ohjausmalli, jonka avulla tuetaan opintojen edistymistä, työssäjaksamista ja asiantuntijuuden kehittymistä. Uudistuksella pyritään lisäämään joustavuutta koulutuksen järjestämisessä, helpottamaan koulutuksen sisällöllistä kehittämistä yhteiskunnan tarpeiden mukaisesti ja tiivistämään koulutuksen yhteyttä työelämään ja viranomaistehtäviin. Eri alojen välistä synergiaa lisätään järjestämällä kaikille aloille yhteisiä koulutuskokonaisuuksia. Tavoitteena on tukea koulutuksen loppuunsaattamista tavoiteajassa ja lisätä erikoiseläinlääkäreiden osuutta ammattikunnassa.

Ruokavirasto kannattaa asetusluonnoksessa olevaa ehdotusta yleiseläinlääketieteen lisäämiseksi uudeksi koulutusohjelmaksi. Mahdollisuus erikoistua yleiseläinlääketieteeseen olisi tärkeää erityisesti eläinlääkäripraktiikkaa tekevien kunnaneläinlääkäreiden kannalta. Yleiseläinlääketieteen erikoistumiskoulutus jakautuisi parhaillaan lausunnolla olevan asetusluonnoksen perustelumuiotiossa selostetulla tavalla eri suuntautumisvaihtoehtoihin; praktiikkapolkuun ja valvontapolkuun. Ruokavirasto pitää tärkeänä mahdollisuutta erikoistua eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaan. Ruokavirasto suhtautuu kuitenkin epäillen siihen, että praktiikkaan ja valvontaan erikoistuvilla eläinlääkäreillä olisi yhteinen koulutusohjelma, vaikka koulutuksen sisältö olisi osittain yhteneväinen. Yleiseläinlääketieteen erikoiseläinlääkäriin nimike ei myöskään olisi luonteva valvontaan erikoistuneelle eläinlääkärille. Ruokaviraston näkemyksen mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta olisi tarkoituksenmukaisempaa lisätä suuntautumisvaihtoehtoksi ympäristöterveydenhuollon erikoiseläinlääkäriin koulutusohjelmaan. Tässä koulutusohjelmassa on jo mahdollista suuntautua elintarvikevalvontaan. Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta on yhtä lailla osa ympäristöterveydenhuoltoa kuin elintarvikevalvontakin.

- **Maa- ja metsätalousministeriön** näkemyksen mukaan lausuntopalautteesta käy ilmi, että tarve yleiseläinlääketieteen osaamisen vahvistamiselle ja siihen liittyvälle erikoisalalle on tunnustettu. Myös tarve eläinten hyvinvointiin liittyvän osaamisen vahvistamiselle on tunnustettu.
- Lausuntokierroksella olevan asetusluonnoksen ehdotukselle, jonka mukaan yleiseläinlääketieteen erikoistumisalalla voitaisiin syventyä myös eläinten pitopaikoissa tapahtuvaan eläinten hyvinvoinnin edistämiseen ja valvontaan, on saatu eri sidosryhmiltä tukea. Maa- ja metsätalousministeriö näkee, että yleispraktiikan ja eläinten hyvinvoinnin syventävä osaaminen tukevat toisiaan tarkoituksenmukaisella tavalla esimerkiksi kunnaneläinlääkäreiden monipuolisissa tehtävissä. Kuten Ruokavirasto lausuu, eläinten hyvinvointi on osa ympäristöterveydenhuoltoa, mutta toisaalta myös eläinlääkäripalvelut ovat osa samaa kokonaisuutta. Erikoistumisalojen väliset rajat ovat joiltakin osin liukuvia, mikä näkyisi uudenmuotoisessa erikoistumiskoulutuksessa siten, että koulutusta varten rakennettaisiin yhteisiä koulutuskokonaisuuksia tai ns. opintomoduleja. Niiden avulla opintopolkuja voitaisiin rakentaa nykyistä yksilöllisemmin ja joustavammin sekä lisäten synergiaa erikoisalojen välille.
- Asetuksen lausuntokierros päättyy 30.1., minkä jälkeen koulutusohjelmia koskevaa ehdotusta on tarkoitus vielä kertaalleen arvioida saadun lausuntopalautteen pohjalta.

Kysymys koulutuksen maksuttomuudesta

Helsingin yliopisto toteaa, että tutkintokoulutuksesta luopuminen mahdollistaisi koulutuksen maksullisuuden. Tällä hetkellä maksujen periminen opiskelijoilta ei ole lausunnon mukaan ajankohtaista, mutta mahdollista maksullisuutta on tarpeen arvioida uudelleen uudenmuotoisen koulutuksen vakiinnuttua.

Suomen Eläinlääkäriliitto viittaa siihen esityksen perustelujen mainintaan, jonka mukaan koulutuksen tutkintomuotoisuuden poistuessa koulutukseen ei enää sovellettaisi yliopistolain 8 §:n säännöstä tutkintoon johtavan koulutuksen maksuttomuudesta. Tämä johtaisi siihen, että yliopisto voisi jatkossa periä koulutuksesta erikoistujalta maksuja. Lausuntopalautteen mukaan Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisellä tiedekunnalla ei tällä hetkellä ole koulutuksen maksullisuutta koskevia suunnitelmia, mutta se on ilmoittanut pitävänsä yleisesti ottaen kannatettavana, että maksuista voitaisiin säättää tulevaisuudessa, mikäli tarve niin vaatii. Erikoiseläinlääkärikoulutuksen maksullisuus ei ole toivottavaa, koska se ei edistäisi yhteistä tavoitetta lisätä erikoistuneiden eläinlääkärien määrää.

Erikoistuja joutuu jo nyt vastaamaan kuluista, jotka syntyvät mahdollisesta asunnon vuokraamisesta koulutuspaikkakunnalta sekä matkustuskuluista kotipaikkakunnalle koulutuksen aikana. Erikoistujan itsensä tai hänen työnantajansa maksettavaksi tulevat lisäksi kurssimuotoisen koulutuksen maksut, jotka voivat olla tuhansia euroja. Lisäksi erikoistuvan eläinlääkäriin palkassa on jo otettu huomioon erikoistujan asema koulutettavana, ja palkka on selvästi muissa tehtävissä toimivalle, vastaavan kokemuksen omaavalle eläinlääkärille maksettavaa palkkaa matalampi. On huomioitava, että jos lisäksi itse erikoistumiskoulutuksesta tulisi erikoistujalle kuluja, tämä vähentäisi eläinlääkärien motivaatiota sitoutua pidempiaikaiseen maksulliseen koulutukseen sekä mahdollisuuksia erikoistua. Uhkana on, että eläinlääkärit päätyvät suorittamaan kiinnostuksensa kohteena olevan eläinlääkinnän alan kotimaisia ja ulkomaisia jatkokoulutuksia, mutta jättävät varsinaisen erikoiseläinlääkärikoulutuksen suorittamatta. Myös lääkäreiden ja hammaslääkäreiden erikoistumiskoulutus on opiskelijalle maksutonta.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** korostaa, että vaikka tutkinto-opiskelun maksuttomuuden periaate ei enää soveltuisi sen jälkeen, kun erikoiseläinlääkärikoulutuksen tutkintomuotoisuus valtakunnallisten linjausten mukaisesti poistuisi, uudistus ei merkitsisi opiskelun muuttumista maksulliseksi eikä tarvetta maksujen perimiseen ole ainakaan tällä hetkellä näköpiirissä. Uudistus ei poista tai vähennä erikoiseläinlääkärikoulutuksen julkista rahoitusta. Päinvastoin koulutuksen rahoitus lisääntyy sitä kautta, että valtion talousarvioon on otettu uusi 0,5 miljoonan euron määräraha erikoistumiskoulutuksen ohjausta varten.
- Mahdollinen maksujen periminen ei olisi yksin Helsingin yliopiston päätösvallassa, vaan maksuja olisi mahdollista periä vain, jos niistä säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella.
- Ministeriö katsoo, että opiskelun maksuttomuus tukee tavoitetta lisätä erikoiseläinlääkäreiden määrää ja nopeuttaa opiskelijoiden valmistumista.

Yhteenveto

Yhteenvetona maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei kuulemisessa ole tullut ilmi seikkoja, joiden vuoksi hallituksen esittämiin lakiehdotuksiin olisi perusteltua tehdä muutoksia. Maa- ja metsätalousministeriö kannattaa lakiehdotusten hyväksymistä muuttamattomina.

Osastopäällikkö

Minna-Mari Kaila

Lainsäädäntöneuvos

Johanna Wallius

VN/32893/2021-MMM-22

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: